

1. Balancování (Nezmaři / Louis Capart)

1. C F
Komu tu ještě vůbec zpívat mám,
 G C
kdo z vás se chvíli zastaví,
 F
refrén té písně zůstal nedopsán,
 G C
možná ho lépe znáte vy,
 F
možná je o tom, že nám schází
 G C
ten kousek štěstí na vahách,
 F
když láska s rozumem se sází,
 G C
kdo překročí svůj vlastní práh.

R: C B^b
A v lásce se to někdy stává,
 F C
že jeden zůstane tu stát,
 F C
[: zatímco druhý z dálky mává,
 G C
tak oba myslí na návrat. :]

2. Kdo nikdy sám se sebou neprohrál,
ten jenom těžko pochopí,
že řeka života si plyne dál,
že do ní dvakrát nevstoupí,
a naše nesplněná přání
jsou tím, čím nemůžeme být,
a každé další jarní tání
nám bere sílu znovu chtít.

R:

3. Ráda vám ještě jednou zazpívám,
když chvíli zůstanete stát,
refrén té písně zůstal nedopsán,
snad lépe budete ho znát,
že naše nesplněná přání
jsou tím, čím nemůžeme být,
[: a každé další jarní tání
nám bere sílu znovu chtít. :]

2. Bláznivej den (Nezmaři / Pepa Štross)

1. D $F^\#mi$
Bláznivej den se batolí z plen,
 D^7 G
vítr jak fén a pivo jako křen,
 Gmi
znáš pár pěkných míst,
 D H^7
že bys radostí písk',
 E^7 A^7 (D)
já blázen.

2. Sluneční zář mi rozjasní tvář,
ale i šedivej mrak má svoje kouzlo a tak,
dál šlapu světem,
a pod námětem všedních dnů
z maličností skládáš prostý štěstí.

R: G Gmi
Pozoruju děti v parku nebo frontu na polárku
 D D^7
a ouřady, jak se zvolna budí,
 G Gmi D D^7
to je recept, jak se nuda nudí.
 G Gmi D
Pod pavučinou troleje zpívám si jen tak z voleje
 H^7
třeba o ničem ale s chutí,
 E^7 A^7
já blázen.

3. Jseš bláznivej flink a mák makovej,
život je swing - tvůj názor světovej,
to nemá vadu, když náladu máš toulavou,
z maličností skládáš prostý štěstí.

R:

4. Bláznivej den se batolí z plen,
vítr jak fén a pivo jako křen,
znáš pár pěkných míst,
že bys radostí písk',
 H^7 E^7 A^7 D
z maličností skládáš prostý štěstí,
 H^7 E^7 A^7 D
z maličností skládáš prostý štěstí,
 H^7 E^7 A^7 D
z maličností skládáš prostý štěstí.

3. Blues o nepodané ruce (Nezmaři)

1. Dneska mám chuť uzamknout dveře na kliku,
sednout si do knajpy s partou zedníků,
schovat se pod sukni svý mámy
a nepozdravit ani známý,
to žes' mi nepodal ruku ani ze zvyku.
 $E \quad G \quad D \quad E$
2. Neřek' jsi cokoli, cokoli, cokoli,
 $F^\#mi \quad C \quad A$
lži, který nebolí, nebolí, nebolí,
 $E \quad C^\#mi$
řek' jsi, že zášť má moje oči
 $A \quad G \quad F^\#mi$
a to je zřejmě těžkej zločin,
 $E \quad G \quad A \quad E$
tak jsi mi nepodal ruku ani ze zvyku.
3. Bylo mi do pláče a z pláče do smíchu,
když se dá do deště, zmoknu bez deštníku,
chameleon zná barvy duhy,
urážkou častuje ty druhý,
taky jim nepodá ruku ani ze zvyku.
4. Příště si pamatuj, ty kluku z výlohy,
móda se mění jako školní úlohy,
užij si ve zdraví svý slávy,
tíží na rozbolení hlavy,
takže mi nepodáš ruku ani ze zvyku.
5. Budu stát na cestě, co nemá chodníky,
lidí se míjejí jako auta patníky,
to, že tě nepotkám, mě mrzí,
ale i v hrobě bude brzy,
[: tam už mi nepodáš ruku ani ze zvyku ... :]

4. Barevněj svět (Nezmaři / P. Yarrow)

- R:** $G \quad Hmi \quad C \quad G$
Tak se kolem dívej a pojd' kousek blíž,
 $C \quad G \quad Emi \quad A \quad D$
že se tady dějou věci, to se podivíš,
 $G \quad Hmi \quad C \quad G$
no tak už se koukej, barev je čím dál víc,
 $C \quad G \quad Emi \quad A \quad D \quad G \quad D(D, D, -)$
modrá louka, žlutá voda, slunce zelený.
1. $G \quad Hmi \quad C \quad G$
To si jednou malej kluk sám s barvama hrál,
 $C \quad G \quad Emi \quad A \quad D$
pustil uzdu fantazii, po zdi maloval,
 $G \quad Hmi \quad C \quad G$
pokoj měl hned nebe a u okna stál strom,
 $C \quad G \quad Emi \quad A \quad D \quad G \quad D$
na něm ptáci fialoví, jak je viděl on.
- R:**
2. Svět barvama hýřil, jiný brejle měl
a na tý svý modrý louce spousty kytek chtěl,
nechyběl mu motýl, co módní proužky má,
žlutej potok podél stěny jak šála hřejivá.
- R:**
3. Kluk se jenom díval, velkou radost měl
a, když přišla máma domů, pochlubit se chtěl,
neřek' ani slůvko a za ruku ji vzal,
ten svý poklad pohádkovej hned jí ukázal.
- R:**

5. Bodláky ve vlasech (Nezmaři / Miki Ryvola)

1. $G \quad Emi \quad Ami \quad D$
Do vlasů bláznivej kluk mi bodláky dával,
 $Emi \quad C \quad F \quad D$
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
 $G \quad D \quad Ami \quad H^7$
svatební menuet mi na stýblo hrával,
 $C \quad D \quad G \quad D^7(-)$
že prej se musíme vzít.
  2. Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
copak si holka víc může tak přát,
doznívá menuet, čím dál miň mě baví
na tichou poštu si hrát.
- R:** $Emi \quad D \quad Emi \quad D$
Bez bolesti divný trápení, suchej pramen těžko pít,
 $G \quad C \quad Edim \quad H^7$
zbytečně slova do kamení sít,
 $G^7 \quad C \quad F \quad B^b$
na košili našich zvyků vlajou nitě od knoflíků,
 $D^\# \quad C \quad D^\# \quad G \quad G^7$
jeden je Muset a druhej je Chtít.
3. $C \quad Ami \quad Dmi \quad G$
Do vlasů bláznivej kluk ti bodláky dával,
 $Ami \quad F \quad B \quad G$
za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,
 $C \quad G \quad Dmi \quad E$
svatební menuet ti na stýblo hrával:
 $F \quad G \quad C \quad G(D)$
my dva se musíme vzít.
  4. Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
nejsem si jistej, že víc umím dát,
vracím se zkroušenej, ale dobrý mám zprávy
o tom že dál tě mám rád.
  5. $G \quad Emi \quad Ami \quad D$
Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,
 $Emi \quad C \quad F \quad D$
copak si my dva víc můžeme přát,
 $G \quad D \quad Ami \quad H^7$
dál nám zní menuet a tím miň nás baví
 $C \quad D \quad G \quad D^7$
na tichou poštu si hrát.
- *:** $G \quad Emi \quad Ami \quad D$
Zelený, voňavý ...
 $G \quad Emi \quad Ami \quad D$
Prstýnky voňavý ...
 $G \quad Emi \quad Ami \quad D \quad G \quad Emi \quad Ami \quad D$
Z trávy zelený ...

6. Blázen za komínem (Nezmaři)

1. Asi na tom záleží, vím, kdy neuhýbám,
 trochu jako závaží hluchá místa jsou,
 na každíčkém nádraží slepá kolej bývá,
 ani stromy v alejích svým stínem nepohnou.
- R:** A já, blázen, potají sedám za komínem
 s temnou nocí na dlani tichu naslouchám,
 a když všichni rozdají to, co se léčí vínem,
 každé další vítězství splácí mlčením.
2. Na cukrových homolích málo místa zbývá,
 zablýsknutí prstenů zítřkům nepřidá,
 zamlžené okolí a sněh, co všechno skrývá,
 zůstat nebo odejít, sen hodit plamenům.
- *: Nataženým budíkům hodně síly schází,
 do děravých okapů dráty naráží.
- R:** + a když všichni rozdají to, co se léčí vínem,
 každé další vítězství splácí mlčením ...

7. Cestám a stromům (Nezmaři)

1. Zdálo, něco se mi zdálo,
 neříkám, že bylo to málo,
 do údolí dravý proud se valí podle skal,
 jakoby mu, jakoby mu někdo zatleskal.
2. Sbírá, zatím síly sbírá,
 pořád ještě vodu nenabírám,
 v přejích mi do kamenů lodka naráží,
 vypadá to, že mi v cestě něco překáží.
- R:** Dávno, je to dávno, to nám každý slovo v ústech sládl,
 ještěže skály tu zůstanou stát,
 vždyť každá pýcha prý předchází pád,
 trávu mrazy spálí, jednou se zas vrátí slunce z dále,
 chladivý vítr přiletí k nám,
 pořád něco čekám, ani neusínám.
3. Zdálo, něco se mi zdálo,
 neříkám, že bylo to málo,
 zůstanou jen prázdná hnízda stromům ve větvích
 a já marně zprávu hledám ve tvých šlápějích.
- R:** + pořád něco čekám ...

8. Časy se mění (Nezmaři / Bob Dylan)

1. Svět mění svou tvář a den stíhá den,
 jenom blázen ostatním v cestě by stál,
 a ráno slunce zahání sen,
 jednu dokraluje i ten největší král.
- R:** Vždyť všichni, kdo vidí, jdou po cestě dál,
 ztrácí krok ten, který chvíli stál.
2. A od města k městu ta cesta směr má
 a v každém žije se o něco snáz
 a poznání hořký nám tahle pouť dá,
 ta hořkost teď zůstává navěky v nás.
- R:**
3. Kdo v čele šel, bouřlivě oslavoval,
 zůstal stát a ostatním pyšně se smál,
 však dřív, než se z oslavy vzpamatoval,
 zase poslední na konci zástupu stál.
4. Na na na ...
- R:**

9. Fénix (Nezmaři)

1. Vlak smutně zahoukal, čas do klusu se dává,
 osud se rozběhnul a já to nevěděl,
 marně jsem v okně čekal na volání „sláva!“,
 v nádražním bufetu pak jsem sám poseděl.
- R:** Posílám ti pozdrav z dálky bláznivý
 a můj stín o tebe zakopává,
 jsem tu sám, nad hlavou mraky šedivý,
 a bůhví, jestli se vrátím k vám.
2. Mládí se zdá jak sluncem prozářený ráno,
 sem-tam bouřka, ale to už k věci náleží,
 a nikdo neví, že je v předpovědi psáno,
 že se i před večerem někdy sešerí.
- R:**
3. Já přesto věřím, co v moudrých knihách bývá,
 i to, že naděje naposled umírá,
 a že se ten, kdo v duši spáleniště mívá,
 ze svého popela jak Fénix posbírám.
- R:**

10. Hej, člověče Boží (Nezmaři)

- Ami Emi Ami C G C
1. Hej, člověče Boží, zahodil jsi boty,
Ami Emi Ami F G Ami
jakpak bez nich půjdeš dál, touhletou dobou sněží,
C G C Ami Emi Ami
nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.
  2. Hej, člověče Boží, zahodil jsi kabát,
jakpak bez něj půjdeš dál pár dní před Vánoci,
nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.
  3. Hej, člověče Boží, zahodils' peníze,
jakpak bez nich půjdeš dál, nekoupíš si chleba,
nedají ti najíst, mám o tebe strach.
  4. Hej, člověče Boží, zahodil jsi dřevo,
jakpak chceš v tý zimě spát, čas je o Vánocích,
světníci máš prázdnou, mám o tebe strach.
  5. Hej, člověče Boží, koho jsi to vedeš,
dívka zatoulaná bez halíře v kapse,
cizí dítě porodí, mám o tebe strach.
- 6.=1.
- F G A
- *: Hej, člověče Boží ...

11. Hlídej (Nezmaři / Pepa Štross)

- A D A H D A
1. Hlídej, hlídej si mě potichu a ochotně,
D A H D A
hlídej, hlídej si mě líp než mlíko na plotně.
E D A
Jsem na bodě X, možná na nultém,
E D E
nic novýho, láska, pod pultem,
A D A H D A
hlídej, hlídej si mě potichu a ochotně.
  2. Hlídej, hlídej můj stín, slunce už má namále,
hlídej, hlídej můj splín, ať je fajn a tak dále.
Obloha má duhovej límec
z Heřmanova Městce po Hrochův Týnec,
hlídej, hlídej si mě potichu a ochotně.
  3. Líbej, líbej si mě, počti si mezi řádky,
líbej, líbej si mě, pak budu se držet zpátky.
Mám sto chutí říct doma pod kulmou,
že pusu dám všem, co neuhnou,
hlídej, hlídej si mě potichu a ochotně,

12. Hvězdy nad tebou (nezmaři)

- C D#dim G# G C H B^b A⁷
1. Jen měsíc smutně svítí a tma je plná pavoučích sítí
F Fmi C G# G
a světlo v dále pohasíná, já ráno teprv vzpomínám.
  2. Ty v snech se na mě díváš a v nich se jako za mlhou skrý-
váš,
F Fmi C G# G C E
pak s novým ránem krutě zmizíš, já stále jenom vzpomínám.
A F#mi Hmi E A F#mi Hmi E
  - R: Mám přání: jen den prožít s tebou, svůj úsměv ti dát,
A F#mi Hmi E A G# G
mé zdání, že jiné tě svedou, mi nedá spát.
  3. Jen hvězdy smutně září, já trhám další den v kalendáři,
F Fmi C G# G C
tvá láska zvolna pohasíná, já stále jenom vzpomínám.
- R:
4. Jen měsíc smutně svítí, vítr vlét' tam do pavoučích sítí,
už slunce hvězdám světlo jde brát, já k ránu teprv usínám.
  5. Na na na ...

13. Hned teď (Nezmaři)

- Ami D C E
1. Jestli chceš, stáhnú tě z kůže teď hned,
Ami D C E
předvedu zázrak a hled',
Ami D C E
natáhnú tě v tobě a stydne mi krev
Ami Emi Ami Emi Ami
a mám tě, mám tě, mám.
  2. Potají stárnem, tak vyskoč a leť,
určité přistaneš sám,
křídla na půjčku nám poskytně svět
teď hned, teď hned, teď hned.
Dmi
  - R: Kdo se nebojí, slyší trávu růst,
Ami
jen když neprší z nebe zlatý déšť,
Dmi
kdo je hladový, snese dlouhý půst,
C E
a já počítám dluhy na halě, co s tím?
  3. Hodiny tikají tik-ťak a dost,
kdepak se zastavil čas,
zvoník to sbalil a vyhodil most,
ten v nás, ten v nás, ten v nás.
  4. Od křídel ke snům je už jenom krok,
cupitám vesele dál,
zázrak se nestal a já jsem ten cvok
i král, i král, i král.
- R:
5. Ohníček hasne, tak přilož a pojd',
křídla si dáš pod polštář,
ukaž mi cestu a po ní mě vod',
kam znáš, kam znáš, kam znáš,
Emi Ami Emi Ami Emi Ami
[: kam znáš, kam znáš, kam znáš ... :]

14. Jako když se valí kameny (Nezmaři)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & \text{Dmi} & \text{Emi} & & \text{Ami} \\ \text{Jako když se valí kameny, jako když na zeď hážeš hrách,} \\ & & \text{Dmi} & \text{Emi} & & \text{Ami}(F) \\ \text{jako stromy bleskem spálený, jako smutek na marách.} \end{matrix}$
2. Jako měsíc ve svém zatmění ke mně zády točíš se,
milovali jsme se k zbláznění, čas však i tebe odnese.
- R: $\begin{matrix} \text{Dmi} & & E \\ \text{Copak jsem ti dala málo lásky,} \\ \text{Dmi} & & E \\ \text{už ti víc nemůžu dát,} \\ \text{Ami} & & \text{Dmi} \\ \text{schovám si naše předsmrtný masky} \\ \text{Emi} & & \text{Ami} \\ \text{z dob, kdy jsme se mohli smát.} \end{matrix}$
3. Toužila jsem ve svých životech vyhrát aspoň jednu z cen,
teď chodím jako kočka po plotech a zkouším seskočit na zem. 5.=4.
4. Chtěla bych říct, jak tě postrádám, snad jsi mi uměl něco dát,
ty hezký dny teď znova poskládám a zavřu do šanonu ztrát.
- R: $\begin{matrix} \text{Ami} & & \text{Dmi} \\ + [\text{schovám si naše předsmrtný masky} \\ \text{Emi} & & \text{Ami} \\ \text{z dob, kdy jsme se mohli smát} \dots] \end{matrix}$

15. Jedu sám (Nezmaři / Jim Webb)

1. $\begin{matrix} \text{Gmi}^7 & & \text{F}_6^6 \\ \text{Jedu sám, a den se končí barevnou hrou,} \\ \text{Gmi}^7 & & \text{F}^6 \\ \text{s tajemnou pokorou světlo už mizí,} \\ \text{B}^b & \text{C} & \text{Ami Dmi} \\ \text{kdo má cestu dalekou v krajině cizí,} \\ \text{Gmi} & & \text{D}^\# \text{C}^7 \\ \text{pozná cenu dlouhé samoty stáří.} \end{matrix}$
2. Jedu sám, a slunce si dlouží můj šedej stín,
bůhví, proč ještě dnes zůstává se mnou,
už nám v zrcadlení tváře blednou
zdlouhavou cestou.
3. $\begin{matrix} \text{Gmi}^7 & & \text{F}^6 \\ \text{Jedu sám, v dálce město jak velké míč,} \\ \text{Gmi}^7 & & \text{F}^6 \\ \text{jen dosáhnout očima a rukou,} \\ \text{B}^b & \text{C}^7 & \text{Ami Dmi} \\ \text{v duši mám, v duši mám prázdko najednou,} \\ \text{Gmi} & \text{C}^7 & \text{F Dmi}^7 \\ \text{do rána vím, že se to nezmění,} \\ \text{Gmi} & \text{A} & \text{D} \\ \text{po noci čekám rozednění.} \end{matrix}$

16. Jednou zrána (Nezmaři / Jim Groce)

1. $\begin{matrix} E & & A^7 & & F^\#7 \\ \text{Jednou k ránu, jednou snad možná pochopíš, než půjdeš spát,} \\ E & C^\#7 & F^\#7 & H^7 & E H^7(E^7) \\ \text{že tvý starosti, brácho, ty nespravíš žádný flám.} \end{matrix}$
2. Každý káru tlačí svou, někdo stát ji má před hospodou,
pak říká, že je volný, a neví, že ji táhne dál.
- R: $\begin{matrix} A^7 & & E \\ \text{A loď pluje po vlnách moří, vezou náklad, maj' svůj cíl,} \\ A^7 & & F^\#7 & & H \\ \text{když nejdou ke dnu za velké bouří, pak znovu napnou plachty svý.} \end{matrix}$
3. Nech drobný, dokud jsou, dokud neproměníš všechnu touhu
svou
na laciný pití, ten tvůj drahej špás.
4. Na na na ...
- R: $\begin{matrix} C^\#mi \\ \text{Je těžký nocí plout, když plavci nevěří na modrý horizont} \\ A & H^7 & E \\ \text{a mlhavý ráno jen vítr změni v novej den,} \\ A & H^7 & E \\ \text{a mlhavý ráno jen vítr změni v novej den} \dots \end{matrix}$

17. Kladivo (Nezmaři / Pete Seeger)

1. $\begin{matrix} G & Hmi & C & D & & G & Hmi \\ \text{Bylo by to krásný, bejt bleskem nebo bouří,} \\ C & D & G & Hmi & C & D \\ \text{bejt vodou nebo trávou, bejt větrem, co vál,} \\ & & G & & & Emi \\ \text{bejt kladivem v pěsti, bejt jiskřičkou v kouři} \\ & & C & G & C & G \\ \text{a kovadlinou bejt a znít a ocelově zvonit,} \\ C & G & D & G & Hmi & C & D & G & Hmi & C & D \\ \text{ó, to bych si tak přál.} \end{matrix}$
2. Bylo by to krásný, bejt v melodii tónem,
tím tónem, kterej hladí jak hedvábněj šál,
tím tónem, co ladí a zní pod balkónem,
bejt v melodii tón a znít a ocelově zvonit,
ó, to bych si tak přál.
3. Bylo by to krásný, bejt zvonem, kterej zpívá
a do nebe se dívá, a nebo i dál,
a zvoní, že svítá, a nebo, že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a ocelově zvonit,
ó, to bych si tak přál.
4. Bylo by to krásný, bejt větrem nebo bouří
a kladivem i tónem a bůhvíčím dál
[: a zpívat, že svítá, a nebo, že se stmívá,
bejt obyčejnej zvon a znít a zpívat dobrým lidem,
(G Ami G)
ó, to bych si tak přál. :]

18. Když nad ránem ozvou se kohouti (Nezmaři / Sam-19. Konvička (Nezmaři) son)

1. Když nad ránem ozvou se kohouti,
 D^7 G
 to nemá už cenu jít spát,
 H^7 Emi
 vždyť celou noc, tak jako na pouti,
 $F^\#$ Hmi H^7
 já slyšela muziku hrát,
 Emi Ami
 písnička běžela za písní
 D^7 G
 a kouřem mi načichly vlasy,
 F E Ami
 když ubrus vínem se potřísnil,
 G Ami G
 o noty jsme odřeli hlasy.
- R:** Ami D^7
 A přece jen pro to zpívání
 Hmi E
 vracím se na různá místa,
 Ami D^7
 začínám, když zvoní klekáni,
 Hmi E
 hlava je jasná a čistá,
 Ami D^7
 naplno ve druhé poledne,
 Hmi E
 šanson, když tma je jen stínem,
 Ami D^7
 to na dno sklínky se dohlédne
 C $\frac{C}{H}$ Ami G C $\frac{C}{H}$ Ami H^7
 a mysl mám zjitřenou vínem.
2. Když nad ránem ozvou se kohouti
 a nehlučně zhasínají' města,
 je pryč další den, to mě nermoutí,
 jen vím, že mě čeká zas cesta
 domů, do malého podnájmu,
 kde půjčenou mám i postel,
 a když mám vztek, kleju potajmu
 v garsonce tiché jak kostel.
- R:**
3. Když nad ránem ozvou se kohouti,
 to si pak i lásku vysním,
 návrhy milostný projdou ti,
když nechci, tak naoko zpřísním,
 ne že bych milovat nechtěla,
 ba ani z časové tísně,
 když nad ránem ozvou se kohouti,
 [: to pak mám nejradši písně. :]

- E^6 $D^\#mi^7$ E^6 $D^\#mi^7$
 1. Kdo si to tu tak po ránu píská,
 E^6 $F^\#$ $G^\#$ E^6 $F^\#$ $G^\#$
 zase jenom konvička na čaj,
 E^6 $F^\#$ $G^\#$ E^6 $F^\#$ $G^\#$
 nemá ponětí, jak se mi stýská,
 E^6 $F^\#$ $G^\#$ E^6 $F^\#$ $G^\#$
 neví, po kom, po čem a tak dál.
- R1:** Hmi A E^6 $G^\#$ G $F^\#$
 To se ti to píská, jsi pod párou,
 H^7 E^6 $F^\#$ $G^\#$
 náladu máš stálou, ne jako já.
- R2:** Dej si pozor ať tě nevypískám,
 začnu třeba to svý Summertime.
2. Kdo se to tu tak po ránu kouká
 zase jenom brouci z vitríny
 takovej brouk nemá v hlavě brouka
 šlápne-li vedle tak jen do hlíny
- R3:** Počkej brouku já tam pustím Beatles
 budeš klopat krovky, to si piš.
- E E^7 A H^7 E E^7 A H^7 E E^7
 *: Někdy je mi shůry dáno a někdy: babo, rad,
 A H^7 E E^7 A $C^\#7$ $F^\#7$
 říkám si: no nevidáno, lásko, jsi pryč, hm, tak tedy ať,
 H^7 E
 no tak ať.
3. Kdo si to tu tak po ránu píská,
 zase jenom konvička na čaj,
 až si najdu cestu ke svejm štístkám,
 rozdám si to s tebou, na to mám.
- E^6 $F^\#$ $G^\#$ E^6 $F^\#$ $G^\#$ E^6 $F^\#$ $G^\#$ E^6 $F^\#$ $G^\#$
R1: + ne jako já, ne jako já, ne jako já ...

20. Kukačka (Nezmaři)

- Dmi C Gmi
 1. Kukačka kuká, holoubek vrká
 Dmi A^7 Dmi
 na zeleněj volši,
 C A^7
 cožpak si myslíš, můj znejmilejší,
 Dmi A^7 Dmi A^7 Dmi
 že jsem já nejhorší, že jsem já nejhorší.
2. Ach, nejsem, nejsem, šáteček dej sem,
 já ti ho vyperu,
 abys' měl bílej, až půjdeš k jinej
 v sobotu kvečeru, v sobotu kvečeru.
3. A když se vrátíš, můj znejmilejší,
 šáteček rozvážu,
 bude-li bílej jako sníh padlej,
 zůstaneme spolu, zůstaneme spolu.

21. Léto (Nezmaři)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & & F^{maj7} & & E & & \text{Ami} \\ \text{Možná na mě léto působí, jeho vůně, chuť i žár,} \\ F^{maj7} & & C & & E & & \text{Ami} \\ \text{že si chvílemi jako blázen či jak dítě připadám,} \\ F^{maj7} & & C & & G & & E & & \text{Ami} \\ \text{že si chvílemi jako blázen střípky léta v sobě střádám.} \end{matrix}$
2. Provoněnými stráněmi chodím večer po špičkách,
hladím dlaněmi drsnou kůru, kapky rosy počítám,
hladím dlaněmi drsnou kůru, pod hvězdama hlavu skládám.
3. V horských tůních smejuvám ulic prach, zkusím ptačí písne hrát,
i když nemají slova žádná, pokouším se tisíckrát,
i když nemají slova žádná, každá z nich svůj smysl skrývá.
4. Nedá se to říci básněmi, to samo léto píše v nás,
je jich stále víc - stránek bílých, i když se to divný zdá,
je jich stále víc - stránek bílých, které ještě popsat zbývá.
- *: $\begin{matrix} \text{Ami} & & F^{maj7} & & E & & \text{Ami} \\ \text{Možná na mě léto působí, jeho vůně, chuť i žár,} \\ F^{maj7} & & C & & G & & E & & \text{Ami} \\ \text{že si chvílemi jako blázen střípky léta v sobě střádám.} \end{matrix}$

22. Loď (Nezmaři / H. Gillespie, J. F. Coots)

1. $\begin{matrix} G & & C \\ \text{Až hokynáři smažou ti dluh,} \\ G & & C \\ \text{příměřím bouří pročistí vzduch} \\ G & & \text{Emi} & \text{Ami} & & D^7 & G \\ \text{loď, která na dně má šrám.} \end{matrix}$
2. Pak v kalendáři otočíš list
a nadějí svou si nebudeš jist,
plout proti proudu máš sám.
- R: $\begin{matrix} G^7 & & C \\ \text{Do týchle lodi teče,} \\ G^7 & & C \\ \text{nám šplouchá na maják,} \\ A^7 & & D^7 \\ \text{my nečekáme vkleče,} \\ A^7 & & D^7 & D^+ \\ \text{až zahalí nás černej mrak.} \end{matrix}$
3. Kormidelník si říká Noe
a plachty jsou holky povětrné,
k nám na palubu jsi zván.
4. Už začali hrát, je nejvyšší čas
v gumovkách tančit poslední waltz,
loď, která na dně má šrám.
5. Bere nás proud a kocovina,
v plachtovní hvízdá meluzína,
mýlil se v mýlích náš plán.
- R:
- R:
6. Jen za kormidlo s nadějí ber,
k pevnině vždycky najde si směr
loď, která na dne má šrám,
 $\begin{matrix} G & \text{Emi} & \text{Ami} & & D^7 & G \\ \text{loď, která na dně má šrám,} \\ G & \text{Emi} & \text{Ami} & & D^7 & G \\ \text{k nám na palubu jsi zván!} \end{matrix}$

23. Maják (Nezmaři)

1. $\begin{matrix} G & & C & & G \\ \text{Čím dál víc je někde v nás,} \\ Hmi & & C & & D & (A^7 & D) \\ \text{čím dál víc nás proniká,} \\ G & & C & & G \\ \text{že jednou prolomí se hráz} \\ A^7 & & C & & D & & G \\ \text{samých frází, maják naděje až zabliká.} \end{matrix}$
2. Schází nám poctivej prám,
ztrácí vítr z plachtovní,
jak starej Bludnej Holanďan
stále čekám, na otázky kdo mi odpoví.
- R: $\begin{matrix} C & D^7 & G \\ \text{Kde je síla lidí,} \\ C & D^7 & G \\ \text{kde je víra v nás,} \\ C & D^7 & G & \text{Emi} \\ \text{kolikrát pravdou zbití} \\ A^7 & & D^7 & & G \\ \text{nastavíme ještě druhou tvář?} \end{matrix}$
3. Každý má svou malou loď,
svou vlajku vztyčenou,
a každý z nás je lodivod,
který nemá v žádných mapách cestu značenou.
- R:
4. Možná, že se potkají,
až nový vítr začne vát,
k otázkám, co se šeptají,
na týchle lodi odpovědi dávno budem znát.
- R: $\begin{matrix} \text{Kde je síla lidí,} \\ \text{kde je víra v nás,} \\ \text{kde je síla lidí,} \\ \text{kde je síla v nás?} \end{matrix}$

24. Malíř (Nezmaři / Gordon Lightfoot)

1. Když se tak zpátky dívám na začátek všech svých let,
prach ze vzpomínek smývám, otvírám barevný svět,
tak tady jsou, už si vzpomínám
na tváře časů těch, kdy neznala jsem spěch.
2. Přišel jsi s duhou v dlani, na plátnech byl tvůj svět,
maloval jsi usínání, dokonce i motýlí let,
tak tady jsou, už si vzpomínám
na tváře přátel tvých, tam věčně byl jen smích,
a jak za týdnem týden šel, mně ze světa se pořád tajil dech.
- *: Já chtěla říct: tohle není fér,
brát si lásku na úvěr, já nechci druhá být,
co ode mě jsi z lásky vzal,
to do studených pláten hned jsi dal, já nechci druhá být.
- R: Chci zase slyšet hezká slova, hebká, krásně sametová,
ponořit se do těch tónů, nechci, já už nechci sama být.
3. Na plochách plakátových ve stínu reklamních vět
je o výstavách nových prý krásný malířův svět,
tak tady jsou, už si vzpomínám
na barvy z rukou tvých, na horko v závějích,
od malovaných krásných stromů chce se mi zas jednou domů jít,
musí to tak být.

R:

25. Mamuti (Nezmaři / Žalman)

1. Přišel pravěk zas o něco dříve,
a s ním vítr přines' mamuty,
jejich dusot už je slyšet z dálky,
bude žrádlo na tuty.
2. Celej měsíc kopali jsme jámu,
pak přišel očekávaný den,
bylo slyšet těžkou tupou ránu,
už je tam, nemůže ven.
- R: Mamuti, mamuti, na kořínky, na bobule seru ti,
kolem běhá hora masa, jó, to bude krása,
přežerem se zase k prasknutí.
3. Mamut zmizel skoro celej v díře,
kouká mu jen špička chobotu,
chytrou lstí my přemohli jsme zvíře
časné ráno v sobotu.
4. Celej tejdén ležíme a žerem,
nemáme už na nic náladu,
mastný brady tiše svítí šerem
a já toužím zase po hladu.

R:

26. Modravý dým (Nezmaři)

1. Modravý dým z cigaret stoupá,
za oknem mým nebe se houpá,
z plakátů cár po dešti zbyl,
pomalu svítá, pomalu svítá.
- R: Místo lampy večerní
čekám, až se rozední
den loučení.
2. Čaj poslední v hrníčku míchám,
na stěně stín, dnes nepospíchám,
snad je to tím, že dnešní den
pomalu svítá, pomalu svítá.

R:

R:

27. Musíš jít dál (Nezmaři)

1. Když ti nohy už nějak neslouží, musíš jít, jít dál,
a když občas šlápneš do louží, musíš jít, jít dál,
když už nemáš střechu nad hlavou a jenom kapsu děravou,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
2. Když tě přítel tvůj někdy oklamal, musíš jít, jít dál,
jenom rukou mávni, čert to vzal, musíš jít, jít dál,
jenom na sebe se spoléhej, štěstí u druhých nehledej,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
3. Když boj svůj předem prohráváš, musíš jít, jít dál,
a když ruce do klína pokládáš, musíš jít, jít dál,
jenom nevěš hlavu, to chce klid, uvidíš, zas bude líp,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
4. Když tě směla někdy provází, musíš jít, jít dál,
anebo když máš spoustu nesnází, musíš jít, jít dál,
jen lidem zlým se vyhýbej, názor svůj si uhlídej,
musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.
- 5.=1. + musíš jít, jít dál ....

28. Mary Lou (Nezmaři)

1. C F C
 Slyšíš, co zvon zpívá, malá Mary Lou,
 E_{mi}
 slyšíš, co zvon zpívá, malá Mary Lou,
 F G A_{mi} C A_{mi}
 jeho tóny sladce zní, zpívá píseň svatební,
 F C
 slyšíš, co zvon zpívá, malá Mary Lou.
2. Tvá matka slzy stírá, malá Mary Lou,
 tvá matka slzy stírá, malá Mary Lou,
 tvý šaty jsou jak sníh, jak jsou hebké na dlaních,
 tvá matka slzy stírá, malá Mary Lou.
3. Ženich vozem jede, malá Mary Lou,
 ženich vozem jede, malá Mary Lou,
 z plání vřesových už je slyšet jeho smích,
 ženich vozem jede, malá Mary Lou.
4. Proč najednou je ticho, malá Mary Lou,
 proč najednou je ticho, malá Mary Lou,
 co se stalo, kdo to ví, na plání vřesový,
 proč najednou je ticho, malá Mary Lou.
5. Tam za velkou skálou, malá Mary Lou,
 tam za velkou skálou, malá Mary Lou,
 vůz najel na kámen, Billy spad' na černou zem
 tam za velkou skálou, malá Mary Lou.
6. Slyšíš, co zvon zpívá, malá Mary Lou,
 slyšíš, co zvon zpívá, malá Mary Lou,
 jeho tóny hořce zní, zpívá píseň pohřební,

29. Mosty (Nezmaři)

1. A_{mi} C
 Tahle první zkouška našich mostů společných
 D_{mi} A_{mi} F G
 základy má slabý, jak se zdá,
 A_{mi} C
 do trávy tě unýst společností báječných,
 D_{mi} A_{mi} G
 povodeň v nás zhasí oheň dřív.
- R: C G F
 Tak žijem dál, ať tráva hoří,
 E_{mi} F G
 semínka ze tvých snů teď sbírám potají,
 C G F
 slunce ať dál stíráš z tváří,
 E_{mi} F A_{mi} C G A_{mi} C G A_{mi}
 než rampouchy v nás zmrznou, roztají.
2. U Zdi nářků půlnoc klade věnce pohřební,
 stébla duší nechať trávu růst,
 z mostů zbyla lávka, z řeky potok za pár dní,
 drželi jsme, budem držet půst.
- R:
3. Stébla trávy staví naše mosty společný,
 z břehu na břeh musíš přejít sám,
 převozník se opil létem, čas je zbytečný,
 potají tě přes most vodívám.
- R:

30. Mám rád to krásné děvče za řekou (Nezmaři / Jiří Voldán)

1. G C G D G D
 Za noci stříbří se řeka, vlny za vlnama jdou
 G C G D G G^7
 a tam na lodičce čeká tulák na dívku svou,
 C G C G C A^7 D^7
 z lodičky skryté tam v olšové kouzelná píseň za noci zní:
- R: G D^7 G C G
 Já mám rád to krásné děvče za řekou,
 D^7 G
 vždy, když měsíc plá, sedím u vesla,
 G^7 C C_{mi} G E_{mi}
 [: a když její hlas zaslechnu v daleku,
 G D^7 $G(C$ C_{mi} G D $G)$ $D(-)$
 plují tiše za řeku. :]
2. Olše se nad vodou sklání a smáčí v ní větve své,
 na lukách v podzimní záři kvetou ocúny mámivé,
 a chlapec dívá se na měsíc, jako by celému světu chtěl říct:
- R:

31. Neuhádneš (Nezmaři / Miki Ryvola)

1. H_{mi}^7 $B^b_{mi}^7$ A_{mi}^7 D^7 H_{mi} A_{mi}
 Neuhádneš, holka, kde se ti chlap ve snu toulá,
 C D^7 $G^{\#}$ dim
 mapy v očích spánkem přikrejvá,
 C D H_{mi}^7 E^7
 jenom on to ví, ptej se, nepoví,
 C D^7 G
 vedle tebe v noci nebejvá.
2. Neuhádneš, holka, odkud se před ránem vrací,
 zbytečný je všechno pátrání,
 marně se ho ptáš, málo, málo znáš
 cesty, který končí svitáním.
- R: C_{mi}^7 F^7 $B^{b_{maj}7}$
 Každý dnešní den míval svý včera,
 $B^b_{mi}^7$ $D^{\#7}$ $G^{\#}$
 voda stojatá bejvala proud,
 D_{mi}^7 G E_{mi}^7 A^7 F
 hádej, hádej, kam může tenhle chlap
 $C^{\#_{maj}7}$ G
 bez tebe každou noc plout.
3. Neuhádneš, samá voda, dej se poddat,
 zbytečně a marně voláš „stůj!“,
 C C_{mi}^7 G H_{mi}^7 B_{mi}^7
 [: málo o něm víš, zatímco ty spíš,
 A_{mi}^7 D^7 $G^{\#}$ $dim(G)$
 od večera k ránu není tvůj. :]

32. Na nejtenčí nitce (Nezmaři)

1. $\begin{matrix} E_{mi} & & E_{mi} \\ & & D^{\#} \end{matrix}$
 Na nejtenčí nitce mě přivedeš zpátky,
 $\begin{matrix} A_{mi} & & H^7 & C^7 & H^7 \end{matrix}$
 jestli budeš o to jenom trochu stát,
 $\begin{matrix} E_{mi} & & E_{mi} \\ & & D^{\#} \end{matrix}$
 až z poslední síly vyrovnám splátky,
 $\begin{matrix} A_{mi} & & H^7 \end{matrix}$
 potom doufám, že mě ještě budeš znát,
 $\begin{matrix} C & G & D^{\#} \dim & E_{mi} D & E_{mi} C & D^{\#} \dim \end{matrix}$
 nehledám znamení tam, kde nepíšíou „zde hrozí pád“.
2. Do nehlubších studní budem kameny házet
 a čekat, jestli vůbec doletí,
 až srdce všech zvonů jednou podlehnou zkáze,
 pak naše kroky stříbrem posvětlí,
 nehledám znamení tam, kde nepíšíou „zde hrozí pád“.
- R: $\begin{matrix} G & & D & & D^{\#} \dim & C & D & E_{mi} \\ & & H^7 & & & F & & C \end{matrix}$
 V prázdných oknech věžáků teď hledám aspoň stín něčím známý,
 $\begin{matrix} H^7 \end{matrix}$
 jsme jak pyšní spáči, co proti své vůli
 $\begin{matrix} C & & H^7 & C^7 & H^7 \end{matrix}$
 se jenom občas ze sna probudí,
 $\begin{matrix} E_{mi} & & H^7 \end{matrix}$
 a ty můžeš ptát se, jestli kousek té smůly
 $\begin{matrix} C & & H^7 \end{matrix}$
 mě jednou za čas trochu povzbudí,
 $\begin{matrix} C & G & D^{\#} \dim & E_{mi} D & E_{mi} C & D & D^{\#} \dim \end{matrix}$
 nehledám znamení tam, kde nepíšíou „zde hrozí pád“.

33. Noc (Nezmaři)

1. $\begin{matrix} A_{mi} & F & & D^7 & G \end{matrix}$
 Barvím si každý večer vlasy černým flórem
 $\begin{matrix} C & C & & A^7 & D_{mi} \end{matrix}$
 a místo briliantů hvězdy navlékám,
 $\begin{matrix} G & C & & A^7 & D_{mi} \end{matrix}$
 [: pevný bod osamělých, bez ohně jsem dýmem,
 $\begin{matrix} C & G & C & E_{mi}^7 \\ & & & H \end{matrix}$
 všude vítaná. :]
2. Pro všechny nevěřící jejich pevnou vírou
 a v každém zrození jsem navždy svobodná,
 [: odcházím bez ovací, vždycky dluhy splácím,
 slibům vzdálená. :]
3. Zvědavým milencům jsem jejich dobrou vílou
 a jiný rozměr dávím věcem zbytečným,
 [: matkou jsem opuštěných, naději i sílou,
 ve snech zůstávám. :]
- 4.=1. $\begin{matrix} A_{mi} & F & & D^7 & G \end{matrix}$
 + barvím si každý večer vlasy černým flórem ...

34. Novoroční (Nezmaři)

1. $\begin{matrix} C & C & A_{mi} & A_{mi} & F & C \\ & H & & G & & \end{matrix}$
 Byl to smutnej rok, no koukej, jak se všichni tváří,
 $\begin{matrix} C & A_{mi} & A_{mi} & E_{mi} & G & C \\ & H & & G & & \end{matrix}$
 o slepičí krok nejsou listy v kalendáři,
 $\begin{matrix} (C) & & F & & C \end{matrix}$
 [: dvacetikorunovým vínem zvrhli a laskaví,
 $\begin{matrix} C & & A_{mi} & A_{mi} & F & C \\ & H & & G & & \end{matrix}$
 skrytí před vlastním stínem pijeme na zdraví. :]
2. $\begin{matrix} E_{mi} D & E_{mi} C & D^{\#} \dim \end{matrix}$
 Je tu nový rok, z koberce sbíráš zbytky přání,
 popsany má blok, zatím nevinně se tváří,
 [: na dveře pokoje zavěsí cedulku „nerušit“,
 dny jako myšlenky běží, sotva je stihnem žít. :]
3. Kdepak je náš host, v podloubí nestačí mu chodník,
 asi už má dost, teď si staví vlastní pomník,
 [: slaboučký jde si zimním rámem jak žíznlivý na poušti
 a my zaspali jsme málem, že rok nás opouští, :]
 $\begin{matrix} F & & C \end{matrix}$
 že rok nás opouští ...

35. Orel (Nezmaři)

1. $\begin{matrix} E_{mi} & C & A_{mi} & G \\ & & C & G \end{matrix}$
 Tam v dálce jeho hora ční,
 $\begin{matrix} C & A_{mi} & C & G \end{matrix}$
 kde mlha skály smáčí,
 $\begin{matrix} C & E_{mi} & A_{mi} & E_{mi} \end{matrix}$
 jeho cíl je sváteční,
 $\begin{matrix} D & & C \end{matrix}$
 tam navzdory všem kráčí,
 $\begin{matrix} D & & G & C & G & D \end{matrix}$
 chce být blíž, jen blíž svým snům.
2. Tisíckrát lidským světem zklamaný,
 stokrát z vrcholků se dívá,
 tak nespoutaný tak svobodný,
 o dnešním dni jen sníval,
 až bude blíž, jen blíž svým snům.
3. Tam, kde orel křídly vrhá stín,
 kde se čas jen slovem stává,
 lidská touha kráčí slunci vstříc
 a je stále blíž těm břehům,
 břehům světů svobodných.
4. Člověk uzavřený v klínu skal
 vzhůru nese svoji víru,
 co všechno ztratil, to dneska dal
 své skále, svým rukám, svou sílu
 žene dál, jen blíž svým snům.
5. On život horám odkázal,
 k slunci obracel se tváří,
 jak ten orel našel svůj klid a dál
 mu z očí svítí a září
 touha jít výš, jen blíž svým snům.
- 6.=3.
7. Každé vítězství má svou vlastní tvář,
 každý člověk svůj boj svádí,
 ať nosí v srdci zlobu či snář,
 vždy k výšinám nás vábí
 touha jít výš, jen blíž svým snům.

36. O stavbě světa (Nezmaři / Peter Yarrow)

1. C E
 Hospodin-stavitel nakreslil kruh,
 A mi $E(C^7)$
 dole buď voda, no a nad ní vzduch,
 F C A
 fortel měl a k tomu pílí i fór,
 D G
 „glory-haleluja“ zapěl andělskej chór.
2. (Vzal) hřebíků pár a trámů,
 hřebíků pár a trámů,
 víte už, jak příběh začíná,
 každěj to kdysi čet' v dějinách.
3. Když Noe viděl, že se kaboní,
 pár zeber sehnal a pár pakoní,
 přitesal trámy, pak vystužil kýl,
 klidně mohlo tehdy přšet o pár let dýl.
- 4.=2.
5. Tak běžel čas a vývoj šel dál,
 Salamoun král zem spravoval,
 vousy si pohladil, řek': povídám,
 teď hned tady postavte chrám!
- 6.=2.
7. Sám ďábel se smál, ví asi svý,
 někdo má konečný řešení,
 máš-li dost kuráže, tak můžeš jít blíž,
 nevinnému staví kříž, staví kříž.
- 8.=2.
- 9.=2.
- 10.=2.
- 11.=2.

37. Pavučina (Nezmaři / Dick Smith, Felix Bernard)

- *: A Hmi^7 $C^\#mi^7$ D
 Dlouho se zdá, že to bývám jen já,
 $C^\#mi^7$ D $C^\#mi^7$ Hmi^7
 kdo spálil se postý a neví, jak dál,
 $C^\#mi^7$ $F^\#mi^7$ H^7 E^7
 a možná se mýlím, když právě v té chvíli
 A Hmi^7 E^7 A Hmi^7
 si zpívám.
1. E^7 A
 Splétám dál svoje síť,
 Hmi E^7
 uvidíš, polapím tě,
 D
 klidně braň se, jak chceš,
 $C^\#dim$ E^7
 mně stejně neunikneš,
 H^9 E^7 A
 dávno už je upředen můj plán.
2. Jen já vím, jak to bude,
 omotám si tě všude,
 v mých pavučinách
 tě opustí strach,
 až zatáhnu síť a budu jen tvá.
- R: $C^\#$ $G^\#$ $C^\#$
 Vystoupíme k nebetyčným výškám,
 $G^\#$ $C^\#$
 na vrcholu budem spolu stát,
 E H^7 E $C^\#mi$
 uhádneš-li, po čem se mi stýská,
 $F^\#mi$ H^7 E $E+$
 zhoupneme se lásce na vlnách.
3. Jen já vím, jak ti bude
 po těle, zkrátka všude,
 v mých pavučinách
 tě opustí strach,
 až zatáhnu síť a budu je tvá.
- *: Ničíš mé síť, ničíš můj klid,
 všechno je jinak, než mělo by být,
 v tvých pevných poutech mě sám klidně houpeš
 a já zpívám.
4. Naučím tě jiným trikům
 proti tvým stálým zvykům,
 teď necháš se vést, jak já umím plést,
 mně se líbí hlad mě-obrat mě.
- R:
- 5.=4. E^7 D $C^\#dim$ E^7
 + teď necháš se vést, jak já umím plést,
 H^9 E^7 A
 mně se líbí hlad mě-obrat mě.

38. Příště beze slov (Nezmaři)

1. Ami^7 D C^{maj7}
 Od jisté chvíle jsem nejistotou v chůzi víc než těžká,
 Ami^7 C D
 dva hebké tóny už neslyší láska v nás,
 Ami^7 D C^{maj7}
 neznělé tóny bloudí nocí po stěnách, kdo by je hrál,
 Ami^7 C D
 není to jisté, že koncert se dáva jen ve dvou flétnách,
 C^{maj7} H^7 C^{maj7}
 a je to stejné - zase říkáš: nech mě spát.
2. Představy sprádaají dny, které bývají neskutečné,
 a mně se zdává, že jeden sen splnit se má,
 stačí se dotknout jak pavučinou, je to vyjimečné
 a mám tu žízeň, co je plná vláhy, když nechci se vzdát,
 a je to stejné, zas mě spánkem probouzíš.
3. Chci se ti líbit, chci spolykat lítost, je na mých víčkách,
 kolik je lásky a naděje v pláči, už víš,
 a chci mít trému, chci vrátit se zpátky, chci teď jedenkrát,
 pak zmizí trýzeň, rty zbavené žízně snad budou chtít spát,
 a je to stejné, zase vstávám s bolestí,
 D H^7 C^{maj7} E
 a je to stejné, zase snídám s bolestí ...

39. Písek (Nezmaři)

1. Ami D G E^7
 Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
 Dmi E^7 Ami G C
 stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
 Dmi G
 [: ani vodu nepřeliješ sítem,
 C $\frac{C}{H}$ Ami
 někdy je strašně málo chtít,
 Dmi E^7 Ami $G(E^7)$ $C(Ami)$
 já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :]
2. Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,
 zdá se, že nemíníš mě vážně brát.
 [: kolik času nám to ještě schází,
 nebo je všechno dávno pryč,
 (F)
 a za čím se to vlastně máme stále hnát? :]
3. Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,
 vím, že se leccos těžko obchází,
 [: radši zkusím někde jiný příběh,
 který bude lepší konec mít,
 ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :]
4. Jako písek přesíváš mě mezi prsty,
 stejně ti dlaně prázdný zůstanou,
 ani vodu nepřeliješ sítem,
 někdy je strašně málo chtít,
 já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou ...

40. Praštěná láska (Nezmaři / Miki Ryvola)

1. F Dmi B^bmi C
 Mám z tebe hlavu jako kličku pro ptáčky
 Gmi C F
 a věř mi, jsou to muka,
 Gmi C F Dmi
 a když se na čas ptávám kukačky,
 A $Adim$ Gmi C
 tak mlčí, nezakuká.
2. Mám z tebe hlavu jako kouli skleněnou,
 že unesu jí stěží,
 a když se k tobě, lásko, nakloním,
 tak mi v tý hlavě smutně a tichounce sněží.
 A^{maj7} $C^\#dim$ D Dmi^7
- R: Má praštěná láska, půjdeme spát,
 A^{maj7} $C^\#dim$ D $D^\#dim$
 večer už přichází z polí,
 A^{maj7} F^{maj7} A^{maj7} $F^\#7$
 budeš zas celou noc nádherně lhat,
 H Hmi^7 F E^7
 potom za svítání hlava mě bolí.
 A^{maj7} $C^\#dim$ D Dmi^7
 Řeči máš krásný a slibů jezero,
 A^{maj7} $C^\#dim$ D $D^\#dim$
 sám věříš vlastnímu lhaní,
 $C^\#mi$ $F^\#mi$ Hmi B^b
 stejně tě ráda moc poslouchám, mizero,
 A^{maj7} C^7
 k ránu, když mluvíš ze spaní.
3. Mám z tebe hlavu jako vázu hliněnou
 a s prasklinou jak nitka,
 až skončí tvoje věčný toulání,
 možná zas ve váze rozkvetne barevná kytká.

4.=1.

R:

41. Pramen lásky (Nezmaři / Denis Pépin)

1. D
 Když potkal jsem tě tenkrát zmáčenou
 C G
 a ranní tramvaj odzváněla pátou,
 Emi Hmi
 nad horkým čajem naslouchal tvým snům,
 G A^7
 přál jsem si být ránem všech tvých dnů.
 $D(E)$ $G(A)$ $D(E)$
- R: Jako proutku mávnutí sílu mít,
 $G(A)$ $D(E)$
 z dlaní smůlou pálených vodu pít,
 $G(A)$
 živou vodu v pohádkách jen dávají,
 $Emi(F^\#mi)$ $Hmi(C^\#mi)$ $D^7(E^7)$
 pramen lásky hledám dál potají.
2. Časem splnily se všechny přání tvý:
 velký auto, velký dům a spousta známých,
 zážitky z míst, který jsem z knížek znal,
 prostě život dával víc a mňi si bral.
- R:
3. Kolem míhají se stíny všedních dnů
 a místo barevnejch snů prázdný rámy,
 i plány, o který jsem kdysi stál,
 vzal strejda Čas a odnesl je v dál.
- R:
- R:

42. Pocity (Nezmaři / Joan Baez)

1. $\begin{matrix} E_{mi} & D & & C & & G \\ E_{mi} & & & D & & \\ E_{mi} & & & D & & A_{mi} \end{matrix}$
Jen vítr zpívá si, když hvězdy blednou,
po nitích tma se rozpárá,
a v hlavě prázdno, snad chuť, touha být,
 $\begin{matrix} C & G & & H^7 & E_{mi} \end{matrix}$
duše má se už bytí vzdává.
2. Tak jak loňský sníh má den barvu šedou,
bláznů smích denně potkávám
a sama bloudím po zrcadle hrůz,
trápení se v bílém vdává.
3. Já chtěla jsem poslat jenom pár řádků,
papír má slova utopí,
obálka rozfoukla schránku jak dým,
známku spolyká pošťák hloupý.
4. Pak chtěla jsem za tebou do dálky přijít,
každá z cest se mi vyhýbá,
rozcestí spletla svůj směr do uzlů,
takové to už prý bývá.
5. A město mě zoufale za vlasy drží,
podloubí můj stín roztírá,
a jak ten stín ztrácím tvar také já,
poslední kapka černou smývá.
6. Tak chtěla bych utíkat tam, kde se bloudí,
kde jen pláž nohy zastaví,
a vidět nebe, jak moře políbí,
špína, hluk a lidi mě dává.
7. A do noci sama sobě se ztrácím,
zůstávám stát i odcháším,
něco se láme a trhá, zbude spleen,
obětní kámen bohům vrátím.

43. Píseň o větě (Nezmaři)

1. $\begin{matrix} G \\ G \\ C \\ G \\ C \\ G & D & E_{mi} & A \\ G & D & G & C & D & (G^7) \end{matrix}$
Rozečtenou knížku třímám,
jako by to byl ochrannej štít,
všechný vostrý slova pěkně vodráží,
já se můžu mezi řádky skrýt,
na křídovém papíru najdu jen tak z plezíru
větu, která hlasem zvonů chtěla znít.
2. Potom pěkně do poslední čárky
opíšu ji aspoň tisíckrát,
počítám, že stejně těžko vystačím,
jak se budou lidi o ni prát,
nakonec ji jen tak z lehu pustím rovnou do oběhu,
větu, která hlasem zvonů chtěla znít.
- R: $\begin{matrix} C & & & G \\ C & & & D \end{matrix}$
Až se ušmudlaná pěkně sama vrátí k nám,
nejprve ji pošlu umejt a pak obojek jí dám.
3. Uvařím jí nejdřív silnou kávu
a pak bude nejspíš zralá spát,
až se vzbudí, tak jí možná vysvětlím,
že si se slovíčky nesmí hrát,
u okna jí nenápadně zašeptám, že není na dně,
věta, která hlasem zvonů chtěla znít.
4. Pochopí, že měla prostě smůlu,
za chvíličku zkrotne, to já znám,
jenom doufám, že mi aspoň uvěří,
že ji ani za nic neprodám,
až přebolí ten pád z výšky, zaženu ji zpět do knížky,
 $\begin{matrix} E_{mi} & A \\ G & D & C & D^{\#} & G \end{matrix}$
větu, která hlasem zvonů chtěla znít.

44. Poznání (Nezmaři)

1. Kolik milionů let ten náš starý dobřej svět
kolem vlastní osy otáčí se dál,
za tu dlouhou řádku dní, dřív, než přijde poslední,
každej hledá ten svůj pevný bod a cíl.
- R:** Kolik nových lásek pozná, neví sám,
ještě nezná, co je upřímnost a lest,
ještě dlouhou dobu bude kráčet k vám,
nedoví se, kolik mine správných cest.
2. Zdálo by se, že se dá tahle cesta klikatá
pěkně natáhnout a zabavit se malérů,
jednou na to přijdeš sám, že je život krátkej flám,
je to jenom půjčka dnů bez úvěrů.
3. Je to přece jenom v nás, aby ten propůjčenej čas
nebyl prázdnej jako bez myšlenky rým,
až budou nám to účtovat, na straně dal a má ti dát
bude sláva jako polní trávy dým.
- R:** S poslední svou láskou budem o kus dál,
snad poznáme upřímnost a lest,
za tu dlouhou dobu došli jsme až k vám,
[: po tý správný cestě nechali se vést. :]

45. Přicházíš (Nezmaři / Peter, Paul & Mary)

1. Přicházíš cestou dobře známou po špičkách
a dobře víš, že čekám jako tolikrát,
ve snech svých s věčnou touhou.
2. Stále víc já musela sama sobě lhát
a věřila jsem, že se jednou vrátíš rád,
přijdeš sám zpátky k nám.
- R:** Sen je pryč, dlouhý čekání
na jedinej den, co mi přinese klid
a do mých očí zpátky světlo vrátí,
ptát se „proč?“ je teď zbytečný,
stejně odpověď nikdo nebude znát,
proč si tedy se slovíčky hrát,
to už znám, to už znám,
to už znám, to dobře znám.
3. Lásko má, stokrát díky za to, že tě mám,
ty plníš duši mou, jak plní víno džbán,
slyším zas známý tón.

R:

46. Padly vody (Nezmaři)

1. Padly vody hluboký, padly vody hluboký,
pobraly louky široký.
2. I to drobné kamení, i to drobné kamení,
na kterým sedá labuti.
3. Ptám já se tě, labutě, ptám já se tě, labutě,
těžko-li plynout po vodě.
4. Ne tak těžko plynouti, ne tak těžko plynouti,
jak po někom toužiti.
5. Toužení je velká moc, toužení je velká moc,
ještě horší nad nemoc.
6. Pro nemoc je bylinka, pro nemoc je bylinka,
pro toužení panenka.
7. Pro nemoc je koření, pro nemoc je koření,
pro toužení nic není ...

47. Ráno bylo stejný (Nezmaři / Žalman)

1. Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý,
a tý holce v sáčku řek': „Dobrýtro, miláčku,
podívej se do dále, uvidíš dvě smutný koleje na silnici.“
2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalí a nudní byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dávali se do dále, viděli dvě smutný koleje na silnici.
- R:** Ráno bylo stejný, nesváteční,
na tvářích počasí proměnlivý,
rádio hlásilo: na bletech svítá,
každej byl tak trochu sám, hm.
3. Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít,
koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.

R:

52. Ukolébavka (Nezmaři)

1. $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & C & G & D\text{mi} \\ \text{Máš už spát, klidně spát,} \\ C & E^7 & \text{Ami} & \\ \text{sen ti vrátka otevírá,} \\ \text{Ami} & C & G & D\text{mi} \\ \text{máš už spát, klidně spát,} \\ C & E^7 & \text{Ami} & \\ \text{křídlem noc únavu stírá.} \\ C & & F^{\text{maj7}} & \end{array}$
- R: Už ovečky jdou tajemnou tmou,
 $\begin{array}{cccc} C & E^7 & \text{Ami} & \\ \text{flétna jim tichounce zpívá,} \\ C & G & D\text{mi} & \\ \text{máš už spát, klidně spát,} \\ C & E^7 & \text{Ami} & \\ \text{sen ti vrátka otevírá.} \end{array}$
2. Víím, právě vyplouváš na jezero snů,
mírný vánek lodku hýčká,
snad v dálce uvidíš křišťálový klíč,
tím ti den odemkne víčka.
- R: $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & C & G & D\text{mi} \\ + \text{ máš už spát, klidně spát,} \\ C & E^7 & \text{Ami} & \\ \text{sen ti vrátka otevírá ...} \end{array}$

53. Víím, co smím (Nezmaři)

1. $\begin{array}{ccccccc} D & & G & & & & D \\ \text{Vím, co smím, když se večer přiblíží,} \\ & G & & D & & & \\ \text{vím, co smím, bez nějakých potíží,} \\ & A & & & H\text{mi} & & G \\ \text{dobře víím, co mít rád, abych mohl, jak chci, hrát,} \\ D & G & & D & & & \\ \text{vím, co smím, a víím, co může stát.} \\ C & & D & & & & \end{array}$
- R: $\begin{array}{cccc} C & & D & \\ \text{Minuty jdou, krátí se den,} \\ C & & D & \\ \text{kdo pospíchá, jde z kola ven,} \\ C & & D & \\ \text{pomalu jít ale nebaví,} \\ C & & & A^7 \\ \text{s napětím čekám, kdy čas se zastaví} \end{array}$
2. Ten, kdo má času málo, než by si přál,
ten, kdo má vůli, co ho táhne dál,
měl by mít i cit, jak rychle a kudy jít,
to mu dává šanci mezi námi dlouho být.
- R:
3. Každěj z vás je strůjcem štěstí, co ho provází,
každěj z vás je strůjcem veškerých svých nesnází,
a tak dál chci hrát a tom, co mám a nemám rád,
každěj z vás mě může až do rána poslouchat.
- R:

54. Vichřice P. (Nezmaři)

1. $\begin{array}{cccc} & G & & \\ \text{Tady mě máš, taková jsem,} \\ & D & C & G \\ \text{tak se s tím smíř a zahod' ranec iluzí,} \\ \text{tady mě máš, tak si mě vem,} \\ & D & C & G \\ \text{a dej si pozor, možná tě to zamrzí.} \end{array}$
- R1: $\begin{array}{cccc} D & & E\text{mi} & \\ \text{Já nejsem pláž, ale ani skála,} \\ D & & \text{Ami} & G \\ \text{rodokmen můj začíná vichřicí,} \\ D & & E\text{mi} & \\ \text{tys ještě snil, já už tu stála,} \\ F & C & G & \\ \text{vítr ve vlasech a oči dychtící.} \end{array}$
2. Málo mě znáš, jsem jak zlej sen,
a možná bude líp, když půjdeš o dům dál,
tak proč se ptáš, jakej byl den,
když teď je noc a já už rozepínám šál.
- R2: Už tisíc let trofeje sbírám
a sbírku mou mi bouře rozmetá,
svý tělo zničím, to nepopírám,
a svobodná duše s větrem odlétá.
- R1:
- R1:
3. Tak to jsem já, ty už máš strach,
tohle já poznám - koukni se mi do očí,
ale je pozdě, zvedá se prach,
obejmi mě a svět se s náma roztočí.
- R3: Ztrácíme dech v labyrintu tónů
a smysly proplétaj' se hořkou závratí,
opadá rez na srdcích zvonů,
tahle noc už se ti nikdy nevrátí.
- R1: $\begin{array}{cccc} F & C & G & \\ + \text{ vítr ve vlasech a oči dychtící ...} \end{array}$

55. Věcí půl (Nezmaři)

1. $\begin{matrix} G & & D & G & & C & & G \\ & A & & D & & & & \end{matrix}$
Chtěl jsem jen říct: nebudu jak ty vůbec konvenční,
že tvý chyby nevímám,
 $\begin{matrix} G & & D & G & & C & & G \\ & A & & D & & & & \end{matrix}$
snad jsi chtěl víc a ze všech přání jedno zůstává,
i když hvězda nepadá.

R: $\begin{matrix} E_{mi} & & H_{mi} \\ & & \end{matrix}$
Znáš a máš jen lež a radost z výmluvy,
 $\begin{matrix} E_{mi} & & H_{mi} \\ & & \end{matrix}$
snaž se zapomenout,
 $\begin{matrix} E_{mi} & & C \\ & & \end{matrix}$
smaž ty hořký dny, už nejsou námluvy,
 $\begin{matrix} A & & D \\ & & \end{matrix}$
je čas na rozmyšlenou,
 $\begin{matrix} E_{mi} & & C \\ & & \end{matrix}$
vrátit zpátky sen jen o jeden den
 $\begin{matrix} A & & D \\ & & \end{matrix}$
dřív, než určí nám soud.

2. Kdo co má mít, úřady za nás lehce rozdělí,
všechno se na půl nedává,
zůstal ti byt, mně zase párek starejch postelí,
ve kterejch nikdo nespává.

R: Znáš ty nálady, kdy nikdo nepřijde,
čekám zazvonění,
další návštěvě, který to nevyjde,
píšu do rozednění
o tom, že tenhle krok moh' snad počkat rok,
dát čas na usmíření.

3. Teď každej má půl, půl věcí, který smysl nedávaj',
jsou jako domy bez dveří,
jak bez židle stůl, jak víra v lásku, která zůstává,
když už se slovům nevěří.

R: Ptát se budem, proč to nešlo beze lží,
kdo z nás pravdu teď má,
chtít a vědět, na čem hlavně záleží,
ta lež i pravda se zná,
není to žádněj pech, chytíme druhej dech,
zkusíme znovu jít dál.

56. Září (Nezmaři / Miki Ryvola)

1. $\begin{matrix} C^{maj7} & C^\#dim & D_{mi}7 & C^\#maj7 & C^{maj7} \\ & Cdim & & D_{mi}7 & \\ & B^b_{mi}7 & C^{maj7} & G_4^7 & G \end{matrix}$
V září lásce už se nedaří,
podzim zle mě napadá,
já uvádám.

2. V září babí léto na tváři,
nechce se mi do psaní,
 $\begin{matrix} C^{maj7} & C^\#maj7 & D^{maj7} & D^\#maj7 & E^{maj7} \end{matrix}$
je svítání.

R: $\begin{matrix} F^{maj7} \\ F^\#dim & & E_{mi}7 \\ D^\#maj7 & E_{dim} & D_{mi}7 \end{matrix}$
Jó, holka, to víš,
se mnou vždycky byl kříž,
tenhle ten list po sobě nechci číst,
 $\begin{matrix} C^\#maj7 & Ddim & C_{mi}7 \\ C^\#maj7 & & G_4^7 & G+ \end{matrix}$
někdy slova jsou jako z olova,
někdy i med chutná jak jed.

3. V září dopisům se nedaří,
každý jdem svou pěšinou
vlastní vinou.

R:

4.=3.

57. Žárlím (Nezmaři)

1. G E^7
 Žárlím, já si žárlím,
 Ami^7 D^7 G Emi Ami^7 D^7
 vím, že se to nemá, mně to nedá, nedá spát,
 G E^7
 žárlím, já si žárlím,
 Ami^7 D^7 G G^7
 řekni, proč, řekni, na všechno pěkný, i na to tvý.

R: Ami^7 D^7
 Žárlím si jen tak
 Ami^7 D^7
 třeba na bouřkovéj mrak,
 Hmi G^7 $F^{\#7}$ F^7
 žárlím na chvíli
 E^7 Ami^7 D^7
 na křídla motýlí,
 Ami^7 D^7
 žárlím na déšť, i když studí,
 Ami^7 D^7
 žárlím na slunce, jak se nudí,
 Hmi G^7 $F^{\#7}$
 žárlím na svěžest letních vánků,
 F^7 E^7 Ami^7 D^7
 žárlím na dopis pro cizí schránku.

2. Žárlím, já si žárlím,
 je mi to líto, vždyť zabolí to akorát,
 žárlím, já si žárlím,
 řekni, proč, řekni, na všechno pěkný, i na to tvý.

R:

R: Žárlím na světlo i tmu tmoucí,
 žárlím na smích kolemjdoucích,
 žárlím na nekonečno světů,
 žárlím na každou milou větu,
 já žárlím, i když se to nemá,
 žárlím zkrátka, mně to neva,
 žárlím, řekni, proč, řekni,
 Ami^7 D^7 G
 na všechno pěkný, na všechno pěkný, i to tvý ...

58. Zamkni dům (Nezmaři / Randy Stonehill)

R: C
 Zamkni dům, nech ďábla noci,
 F C
 zamkni dům, ať se nedostane k nám,
 zamkni dům, nech ďábla noci,
 F C G C
 [: zapal svíci, ať je ďábel sám. :]

- C
 1. Já když jsem byla ještě malá,
 zamkni dům, nech ďábla noci,
 s dobrým i zlým jsem si hrála,
 F C
 zamkni dům, ať se nedostane k nám,
 mnoho let a mnoho smutků,
 zamkni dům, nech ďábla noci,
 mně dává účet ze zlých skutků,
 F C
 zamkni dům, ať se nedostane k nám.

R:

2. Slyš dobrou radu, než tě zmámí,
 zamkni dům, nech ďábla noci,
 vždyť ďábel chce být stále s námi,
 zamkni dům, ať se nedostane k nám,
 láskou sílu Pán ti dává,
 zamkni dům, nech ďábla noci,
 když zlost v díle neustává,
 zamkni dům, ať se nedostane k nám.

R:

C F C
 *: Hej, hej, hej, zamkni dům,
 F C
 hej, hej, hej, zamkni dům,
 F C
 hej, hej, hej, modlitbou,
 F C G C
 ďábel nepřijde už za tebou.

3. Má máma mi tak zpívala,
 zamkni dům, nech ďábla noci,
 i od táty jsem slýchávala,
 zamkni dům, ať se nedostane k nám,
 vzhůru k sobě vzal je Pán,
 zamkni dům, nech ďábla noci,
 teď sama tobě zaspívám,
 zamkni dům, ať se nedostane k nám.

F C $G^{\#}$ B^b C
R: + zapal svíci, ať je ďábel sám ...

59. Zpověď (Nezmaři)

R: G Pane můj, cesta k tobě je krátká, C noc a den, G noc a den, C pane můj, C cesta k tobě je krátká, G noc a den, C noc a den, D pane můj, A cesta k tobě je krátká, D noc a den, D za noci vídám G Velkej vůz, G^7 co mi zpívá C smutný blues, A^7 hříšná je duše má a peklo G temná sluj. C G D G C G D

- 1.** G Řekni můj C mámě tam na nebesích, G ať mi koupel C připraví, G koupel D připraví, A umejvám z těla D každé A šrám a své D nohy D bolavý, G doufám, G^7 doufám já, C až zazpívám A^7 poslední tón, G že mi na nebi C hříchy G sečtou a zazní D zvon. G C G D G C G D (-)
- 2.** A co můj C táta s mámou G přestal žít, že měl jen D šaty A děravý, D šaty D děravý, jistě si C přál, aby mi život D dal chlapa, D co na nohy C mě postaví, doufám, G doufám já, C až zazpívám D poslední tón, že mi na nebi G hříchy C sečtou a zazní D zvon.

R:

- 3.** A je mi C líto nocí G probdělých s chlapama C za pár C šestáků, C za pár G šestáků, měla jsem C jít radši po lesích C než sklízet G rána plný C bodláků, doufám, G doufám já, C až zazpívám D poslední tón, že mi na nebi G hříchy C sečtou a zazní D zvon.

*: G Pane můj, C cesta k tobě je G krátká, C noc a den, C noc a den G ...

60. Zobák ptačí (Nezmaři)

- C A^7 Dmi G $G+$
1. Život jak obrázek od C Lady A^7 dávno Dmi skončil, G už jsem $G+$ velká holka, C natrpklá jak A^7 víno z Dmi Moravy, G když mě $G+$ občas někdo C nepofouká, F zpívám, Fmi a to mi C stačí, A^7 zpívám jak Dmi zobák ptačí, G C G + (-) prej kdo C zpívá, A^7 ten se Dmi nebojí, G tak C vzhůru na G refrén.
- 2.** Stále držet C krok mě A^7 nebaví, Dmi do svezích G snů se Emi tiše A vkrádám, pořád C dívat se G ti do Emi hlavy A přešlo, C už A nestrádám, zpívám, Dmi a to mi G stačí, Emi zpívám jak A zobák ptačí, prej C kdo Dmi zpívá, G ten se Emi nebojí, A tak C vzhůru na G refrén.
- R:** I skřivan Dmi přestal G zpívat, Emi tiše A kouk', a datel, Dmi zdálo by G se, Emi v rytmu A tlouk', a na Dmi rybníce G párek F^{maj7} labutí Fmi poslouchá, C krky G k F prasknutí.
- 3.** Vlák mi C ujel, F jizvy Fmi srůstaly někdy C rovně, F jindy Fmi šejdrem, koleje C po něm F zůstaly, ale o Fmi ty F přece Fmi vůbec Fmi nejde, zpívám, C a to mi A^7 stačí, Dmi zpívám jak G zobák ptačí, prej C kdo C zpívá, A^7 ten se Dmi nebojí, G tak C vzhůru na G refrén.
- R:** Na obloze C hejno F vrabčáků Fmi vyvádí C jak A^7 já po Dmi jabčáku a nad G topolem C podle A skal jakoby C někdo F zatleskal.
- *:** C Zpívám, F a to mi Fmi stačí, C zpívám jak A^7 zobák ptačí, Dmi prej G kdo C zpívá, A^7 ten se Dmi nebojí, G tak C vzhůru na G refrén.
- R:** Zpívám C beze A^7 slov, Dmi vítr je G sfouk', C slavík se A^7 přidal, Dmi předtím G špačky C tlouk', a na C rybníce A^7 párek Dmi labutí G poslouchá, C krky A^7 k Dmi prasknutí.
- 4.=1.** + ten se G nebojí, C ten se A^7 nebojí ...

61. Zvláštní rána (Nezmaři / Jim Croce)

- A^{maj7} $C\#mi$
1. Když je Hmi půlnoc E^7 vzpomínkou, k ránu A^{maj7} už jen $C\#mi$ chvíle Hmi zbývá, E^7 najednou se E^7 nechce E^7 spát a s D divnou $G\#^7$ lehkostí se $C\#^7$ zpívá. $F\#mi$ D
- R:** Všichni, A kteří ve E své D krvi A stejnej D bacil A maj', tak se D v těchhle A zvláštních D ránech A potkávají'.
- 2.** Víno C zvláštní E kouzlo má, v D duších E přeřady se D hroutí, pak se E snadno D vzpomíná na A zámek z D vrbovýho A proutí.
- R:**
- 3.** A když C za E oknem je D den, lampy E dohasínaj', barman D dávno A šel už D spát, venku E ptáci D forte A zpívaj'.
- R:**

1. Nezmaři / Louis Capart	Balancování	1
4. Nezmaři / P. Yarrow	Barevněj svět	2
6. Nezmaři	Blázen za komínem	3
2. Nezmaři / Pepa Štross	Bláznivej den	1
3. Nezmaři	Blues o nepodané ruce	2
5. Nezmaři / Miki Ryvola	Bodláky ve vlasech	2
7. Nezmaři	Cestám a stromům	3
8. Nezmaři / Bob Dylan	Časy se mění	3
9. Nezmaři	Fénix	3
10. Nezmaři	Hej, člověče Boží	4
11. Nezmaři / Pepa Štross	Hlídej	4
13. Nezmaři	Hned teď	4
12. nezmaři	Hvězdy nad tebou	4
14. Nezmaři	Jako když se valí kameny	5
16. Nezmaři / Jim Groce	Jednou zrána	5
15. Nezmaři / Jim Webb	Jedu sám	5
18. Nezmaři / Samson	Když nad ránem ozvou se kohouti	6
17. Nezmaři / Pete Seeger	Kladivo	5
19. Nezmaři	Konvička	6
20. Nezmaři	Kukačka	6
21. Nezmaři	Léto	7
22. Nezmaři / H. Gillespie, J. F. Coots	Lod'	7
23. Nezmaři	Maják	7
24. Nezmaři / Gordon Lightfoot	Malíř	8
30. Nezmaři / Jiří Voldán	Mám rád to krásné děvče za řekou	9
25. Nezmaři / Žalman	Mamuti	8
28. Nezmaři	Mary Lou	9
45. Nezmaři / Peter, Paul & Mary	Přicházíš	14
26. Nezmaři	Modravý dým	8
29. Nezmaři	Mosty	9
27. Nezmaři	Musíš jít dál	8
32. Nezmaři	Na nejtenčí nitce	10
31. Nezmaři / Miki Ryvola	Neuhádneš	9
33. Nezmaři	Noc	10
34. Nezmaři	Novoroční	10
35. Nezmaři	Orel	10
36. Nezmaři / Peter Yarrow	O stavbě světa	11
46. Nezmaři	Padly vody	14
37. Nezmaři / Dick Smith, Felix Bernard	Pavučina	11
39. Nezmaři	Písek	12
43. Nezmaři	Píseň o větě	13
42. Nezmaři / Joan Baez	Pocity	13
44. Nezmaři	Poznání	14
41. Nezmaři / Denis Pápin	Pramen lásky	12
40. Nezmaři / Miki Ryvola	Praštěná láska	12
38. Nezmaři	Příště beze slov	12
47. Nezmaři / Žalman	Ráno bylo stejný	14
49. Nezmaři	Růže	15
48. Nezmaři / Gordon Lightfoot	Řeka	14
50. Nezmaři	Sen, co si dám pod polštář	15
51. Nezmaři / Laurie Lewis	Světlo v tmách	15
52. Nezmaři	Ukolébavka	16
55. Nezmaři	Věcí půl	17
54. Nezmaři	Vichřice P.	16

53. Nezmaři	Vím, co smím	16
58. Nezmaři / Randy Stonehill	Zamkni dům	18
56. Nezmaři / Miki Ryvola	Září	17
60. Nezmaři	Zobák ptačí	19
59. Nezmaři	Zpověď	19
61. Nezmaři / Jim Croce	Zvláštní rána	19
57. Nezmaři	Žárlím	18